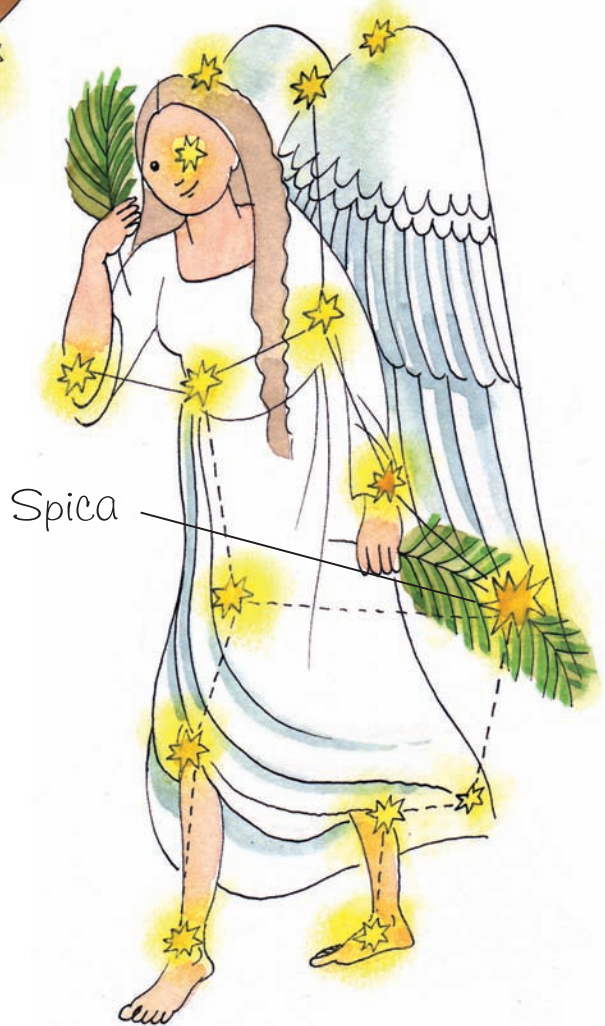

LYRA

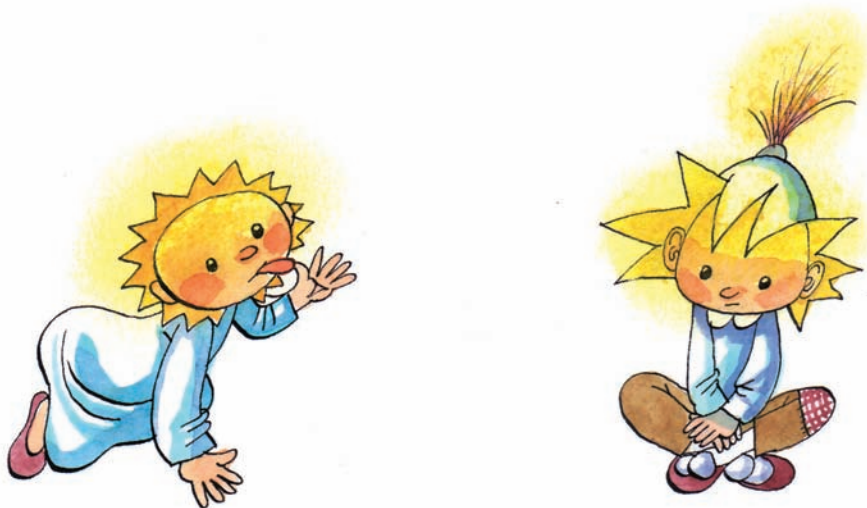
PANNA

Kometa Běta v Oortově oblaku

Běta už několikrát letěla kolem Oortova oblaku, kde je kometární porodnice a školka. Ráda by nahlédla, jak to tam vypadá, ale věděla, že ji dovnitř nikdo nepustí, protože se tam rodí komety a asteroidy. Avšak jednou, když u toho zvláštního oblaku zastavila, ji někdo zatahal za ohon. Běta se ohlédla a uviděla udýchanou kometu, která na ni hned spustila:

„Prosím tě, moc tě prosím, mohla bys mi na chvíli ohlídat moji třídu? Musím si něco neodkladně vyřídit, bude to jen chvilka, vrátím se hned,“ drmolila, a aniž by čekala na odpověď, táhla Bětu kamsi do Oortova oblaku. Tam jí ukázala spoustu malých komet a asteroidů a řekla:

„Tohle je moje třída. Prosím tě, hlavně ať se nikdo neztratí. Nějak je zabav, třeba jim něco vyprávěj nebo zpívej, já budu hned zpátky. Díky!“ zavolala na vyjevenou Bětu a byla pryč.

Malá kometa se rozhlédla po té drobotině a vůbec netušila co teď. Chvilí rozpačitě hleděla a pak zvolna začala:

„Ahoj, já jsem Běta.“

Ti malí začali jeden přes druhého vykřikovat svoje jména, ale bylo jich tolik, že si je vůbec nemohla zapamatovat.

Jak já poznám, jestli se někdo neztratil, přemýšlela Běta. Ale dlouho na přemýšlení neměla čas, protože vzápětí se odkudsi ozval plačtivý hlásek:

„Běto! Cerberus mně sebral uhlovodík, a já si teď nemám s čím hrát.“

To si jedna maličká kometa stěžovala na svého kamaráda.

„Na, prosím tě, tady ho máš, ty hroudo jedna vlasatá, užalovaná!“ mračil se obviněný.

„Odgravituj, balvane!“ odsekla ještě ta maličká a vyplázla na Cerbera jazyk.

„No tak, děti, máte přece hraček dost, nemusíte se hned hádat.“

Pěkně si je půjčte a... Víte co? Já vám třeba zatím budu vyprávět pohádku, chcete?" Běta se na ně usmála a několik dětiček hned nadšeně souhlasilo.

„Tak dobře,“ řekla Běta, „kdo chce, ať poslouchá, ostatní si mohou hrát. Tak... Byla jedna neposlušná kometa...“ začala Běta, ale dál se nedostala. Uviděla dva asteroidy, jak se perou a dělají přitom dost velký rámus.

„Hej, vy dva! Necháte toho! Proč se perete?“ volala Běta.

„On říká, že Kozorozi jsou břídilové a to přece není pravda!“ ohradil se první.

„Jasně, že jsou. Prohrát doma s Vodnářem pět jedna mužou jenom břídilové,“ ozval se druhý.

S tímhle já vám rozhodně neporadím, pomyslela si Běta, nahlas však řekla:

„Příště třeba vyhraji ti druzí, kvůli tomu se přece nemusíte hned prát. Hezky si hrajte. Takže... Byla jednou jedna... Co je to tam zase za strkanici?“

„Běto, oni si se mnou nechtějí hrát na hvězdy a planety. Oni kolem mě nechtějí obíhat!“ stěžovala si jedna načervenalá kometa.

„Ty nejsi žádná hvězda, tak proč bych kolem tebe měl obíhat?“ řekl vyčítavě asteroid.

„Ale jako, že jsem hvězda, chápeš? Jenom jako!“ domáhala se svého kometa.

 „Nejsi jako hvězda, vypadáš jako po srážce s meteoritem, tak jakápak hvězda?“ dostalo se jí nelichotivé odpovědi.

„A ty máš ve své kebuli věčný zatmění!“ nedala se ta malá, ale to už musela Běta zasáhnout.

„Když si neumíte hrát spolu, tak si hrajte každý sám! Hlavně se nehádejte, takhle vám tu pohádku nikdy nedopovím.“

„Běto, mě bolí severní polokoule, co mám dělat?“ zakňourala jiná malá kometa.

„Tak si chvíli odpočiň, třeba to přejde,“ konejšila ji Běta.

„Není to tedy žádná legrace s těmi dětičkami, to rozhodně ne,“ honilo se jí hlavou.

„Běto, já mám hlad!“ ozvalo se kousek od ní. No jo, to bude horší, o jídle mně nikdo nic neřekl, uvědomila si Běta.

„Počkej, podívám se, jestli by se tady něco nenašlo,“ odpověděla hladovci a snažila se najít něco k snědku, ale marně. Nikde ani drobek.

„Děti, musíte počkat, až se vrátí paní učitelka, určitě vám něco dá,“ řekla unaveně Běta. Chtěla pokračovat ve vyprávění, všimla si však, že chybí načervenalá kometa. Aby se tak někde zatoulala, když jsem hledala jídlo, zděsila se Běta.

„Děti, neviděly jste někdo tu červenou kometu?“ zeptala se Běta s úzkostí v hlase.

„Erču? Erčo! Kde jsi?“ začali všichni volat, ale nic naplat, Erča byla pryč.

„Kde jen může být, kam mohla zmizet?“ začala ji vyděšená Běta hledat. Ale ať ji hledala, kde chtěla, po Erče nebylo ani památky.

„My vám pomůžeme Erču hledat!“ přihlásilo se několik dobrovolníků, ale Běta byla rozhodně proti.

„Ne! Budte zde. Hezky si hrajte a nikam nelítejte. Já se po ní podívám sama.“

Najednou se přičítala jakási kometa, mračila se a Bětu pokárala:

„Budte tak hodná a ohlídejte si lépe ty vaše dětičky. Vlezly skoro až do porodního sálu a tam rozhodně nemají co dělat! Budte laskavě trochu zodpovědnější, kometo!“

„Ano, jistě... nezlobte se... já na ně dám pozor...“ zakoktala se Běta.

Velká kometa ještě něco zavrčela o mladých a neschopných, a zmizela. Teprve teď Běta zjistila, že s Erčou se vytratilo osm dalších asteroidů a pět komet. A to jsem si těch ostatních vůbec nevšimla, uvědomila si s hrůzou Běta.

„Prosím vás, co jste tam dělali? Vždyť víte, že se tam nesmí!“ spustila na ně Běta.

